

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Jana Vyklického v právní věci žalobkyně: **Ing. J. P.**, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 5. 2013, č. j. 2013/15992-421, o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 12. 3. 2014, č. j. 36 Ad 10/2014 – 14, o námitce podjatosti vznesené žalobkyní ve věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 2 As 66/2014,

t a k t o :

Soudkyně Nejvyššího správního soudu JUDr. Miluše Došková a Mgr. Eva Šonková **n e j s o u v y l o u č e n y** z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 2 As 66/2014.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 4. 6. 2013 se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 5. 2013, č. j. 2013/15992-421, kterým bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce ČR – krajské pobočky ve Zlíně ze dne 30. 1. 2013, č. j. MPSV-UP/1189371/13/AIS-ZAM. Usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 12. 3. 2014, č. j. 36 Ad 10/2014 – 14, byla věc postoupena Krajskému soudu v Ostravě jako soudu místně příslušnému. Toto usnesení napadla stěžovatelka kasační stížností.

V rámci řízení o kasační stížnosti vznesla stěžovatelka dne 21. 5. 2014 námitku podjatosti proti soudcům druhého senátu Nejvyššího správního soudu JUDr. Miluši Doškové, JUDr. Vojtěchu Šimíčkovi a Mgr. Evě Šonkové, a dále proti soudkyni prvního senátu JUDr. Lence Kaniové. Podjatost soudců spatřuje stěžovatelka v tom, že v souvisejících věcech opakovaně vydali rozhodnutí, jimiž byla poškozena na svých právech. Stěžovatelka dále poukázala na to, že dosud nebylo rozhodnuto o její námitce podjatosti vznesené proti uvedeným soudcům druhého senátu, kterou podala dne 20. 4. 2014 a která je vedena pod sp. zn. Nao 128/2014.

Námitka podjatosti byla v souladu s rozvrhem práce předložena dne 6. 6. 2014 k posouzení třetímu senátu zdejšího soudu.

Soudci JUDr. Miluše Došková, JUDr. Vojtěch Šimíček a Mgr. Eva Šonková shodně prohlásili, že nemají žádný poměr k věci ani k účastníkům řízení a nepodíleli se na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení.

Nejvyšší správní soud posoudil vznesenou námitku podjatosti a dospěl k závěru, že není důvodná.

Podle § 8 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Tak jak zákon tuto příslušnost stanovil, je tato zásadně dána, a postup, kterým je věc odnímána příslušnému soudci a přikázána soudci jinému, je nutno chápat jako postup výjimečný. Vzhledem k tomu lze vyloučit soudce z projednávání a rozhodnutí přidělené věci jen vskutku výjimečně a z opravdu závažných důvodů, které mu reálně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě. Podjatost sama zasahuje vždy do principu nezávislosti soudce, neboť nestrannost tento princip předpokládá. Samotný pojem soudce totiž s sebou nese atribut nezaujatosti a nestrannosti a bez toho, že by se nepředpokládal, nebylo by důvodu ani konstituování soudní moci jako pilíře demokratické společnosti.

Námitka podjatosti, kterou účastník řízení může uplatnit podle § 8 odst. 5 s. ř. s., musí být zdůvodněna a účastník řízení musí uvést konkrétní skutečnosti, z nichž tvrzenou podjatost dovozuje.

Nejvyšší správní soud se zabýval námitkou podjatosti pouze ve vztahu k soudkyním druhého senátu JUDr. Miluši Doškové a Mgr. Evě Šonkové. JUDr. Vojtěch Šimíček byl totiž jmenován soudcem Ústavního soudu, dne 12. 6. 2014 složil slib a rozhodnutím ministryně spravedlnosti podle § 99 odst. 1 písm. a) zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích byl dočasně zproštěn výkonu funkce soudce Nejvyššího správního soudu. Na základě změny rozvrhu práce Nejvyššího správního soudu se ode dne 12. 6. 2014 zařazuje do druhého senátu místo JUDr. Vojtěcha Šimíčka soudce JUDr. Karel Šimka jako druhý předseda senátu. Proti tomuto soudci však stěžovatelka námitku podjatosti nevnesla.

O námitce podjatosti vznesené stěžovatelkou vůči soudkyni prvního senátu JUDr. Lence Kaniové nebylo třeba samostatně rozhodovat. Ačkoli může být druhý senát podle rozvrhu práce doplněn některým ze soudců prvního senátu, bylo by účelné zabývat se otázkou podjatosti JUDr. Lenky Kaniové jen za předpokladu, že by byl u jmenovaných soudkyň druhého senátu shledán důvod k vyloučení. V případě, že tomu tak není a že tedy

pokračování

nic nebrání v tom, aby soudci senátu, jemuž věc byla přidělena, ji vyřizovali, postrádá zkoumání podjatosti dalších soudců daného soudu smysl.

Z nyní posuzované námitky je dostatečně zřejmé, že žádný z důvodů předpokládaných v § 8 s. ř. s. dán není a stěžovatelka jej vlastně ani netvrdí. Brojí totiž pouze proti tomu, že jmenovaní soudci rozhodli v jiném jejím případě. Ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s. však přímo stanoví, že důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech. Z pouhého nesouhlasu stěžovatelky s dřívějším rozhodnutím soudu v jiné její věci tudíž podjatost soudců dovodit nelze. Nejvyšší správní soud dodává, že u některých soudů je zcela běžnou zásadou rozvrhu práce, že související věci či věci týčů účastníků jsou řešeny týmiž soudci, neboť se to jeví jako racionální a efektivní, když se soudci nemusí vždy zcela nově seznamovat se všemi skutkovými a právními okolnostmi projednávaného případu.

Stěžovatelka dále poukázala na to, že dosud nebylo rozhodnuto o její předchozí námitce podjatosti proti uvedeným soudcům druhého senátu vedené pod sp. zn. Nao 128/2014. Nejvyšší správní soud však zjistil, že stěžovatelka žádnou dřívější námitku podjatosti vůči těmto soudcům ve věci sp. zn. 2 As 66/2014 neuplatnila. Ve věci vedené pod sp. zn. Nao 128/2014 již Nejvyšší správní soud rozhodl dne 2. 4. 2014 o námitce podjatosti vznesené stěžovatelkou proti soudkyni Krajského soudu v Ostravě JUDr. Janě Záviské tak, že tato není vyloučena z projednávání a rozhodování v řízení vedeném u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 20 A 6/2014.

Nejvyšší správní soud proto uzavřel, že soudci druhého senátu JUDr. Miluše Došková, JUDr. Vojtěch Šimíček a Mgr. Eva Šonková nejsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 2 As 66/2014.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. června 2014

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu